VYDÁVÁ MĚSTO VOLARY MĚSÍČNÍK ZDARMA

Volarský zpravodaj

ROČNÍK L

7

ČERVENEC 2021

Otec Karel požehnal prvnímu letošnímu pečení.

Loučení s mateřinkou.

První pocovidová pohádka byla o Karkulce.

Za dva měsíce testování jen dva pozitivní.

Turisti vyrazili na Volarského pěšoura.

Loučení čekalo i deváťáky.

K dřevěnému srci Evropy patří i kalendář.

Foto: Jaroslav Pulkrábek

Seskupení P89 otevřelo galerii.

Foto měsíce

O tom, zda se letos po loňské pauze uskuteční slavnosti, rozhodnou čísla covidových statistik a na ně navázaná opatření. Lze jen doufat, že měsíce příprav opět nezhatí cizokrajná mutace.

ZPRÁVY Z RADY MĚSTA

RM bere na vědomí výsledek veřejné zakázky malého rozsahu na akci: Oprava komunikací ve Volarech 2021. Rozhodla v souladu s výsledkem veřejné zakázky malého rozsahu na akci: Oprava komunikací ve Volarech 2021, přidělit tuto zakázku uchazeči Reno Šumava a.s., Vlachovo Březí a souhlasí s uzavřením smlouvy o dílo.

RM schvaluje ve znění předloženého návrhu Smlouvu o poskytnutí dotace Jihočeského kraje na realizaci projektu: „Pořízení automatického externího defibrilátoru pro JSDH města Volary", mezi městem Volary a Jihočeským krajem.

RM bere na vědomí výsledek veřejné zakázky malého rozsahu na akci: Hydrogeologicky průzkumné vrty HJ-6 a HJ-7. Rozhodla v souladu s výsledkem veřejné zakázky malého rozsahu přidělit ji uchazeči V.H.S.H. s.r.o., se sídlem ve Strakonicích.

RM schvaluje ve znění předloženého návrhu Smlouvu o poskytnutí dotace Jihočeského kraje na realizaci projektu: „Dovybavení JSDH města Volary v roce 2021", mezi městem Volary a Jihočeským krajem. Pověřuje starostu podpisem smlouvy.

Více na www.mestovolary.cz

KIC VOLARY

- **PŘÍJEM PŘÍSPĚVKŮ**
  Infocentrum Volary, Náměstí 325, Volary,
  e-mail: zpravodaj@kic-volary.cz, tel.: 602 138 498
- **UZÁVĚRKA PŘÍSPĚVKŮ DO PŘÍŠTÍHO ČÍSLA VOLARSKÉHO ZPRAVODAJE BUDE 15. ČERVENCE 2021**

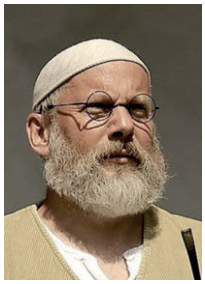

Budou?

V posledních týdnech se devět z deseti dotazů týká slavností. Tedy přesněji letošních Volarských slavností dřeva. Budou? Nebudou? A celé předchozí týdny a zřejmě i dny následující mohu dát jen jedinou odpověď: „Nevíme, ale děláme, jako by být měly a jejich příprava běží naplno". Kapely jsou nasmlouvány, chybí doladit několik málo věcí do programu. Ne každý řádění covidu přečkal bez úhony. Je poměrně dost těch, kterým jejich živnost zlikvidoval nebo nemají již sílu se dál angažovat. To se týká především řemeslníků. Někteří účinkující si zas netroufli, neboť se rok nesešli ke zkoušce.

Pevně věříme, že nakonec vše dobře dopadne a že se hodinu před akcí nedozvíme, že bubeník či moderátor má pozitivní test. Jako by nestačil strašák v podobě počasí.

Netušíme, čím překvapí delta mutace, jaká v tu chvíli budou platit hygienická opatření. A upřímně řečeno si ani moc nedovedeme představit hlídání jejich důsledného dodržování. Ale snažíme se na to zas až tak nemyslet.

Volary letos slaví 150 let od povýšení na město. Díky covidu z plánů moc nezbylo, a tak vám to chceme vynahradit právě na slavnostech. Třeba v podobě koncertu Čechomoru, nebo jedinečného a na přípravu velice náročného půlnočního překvapení. Některé tradiční záležitosti jsou nejisté, třeba mezinárodní soutěž O putovní dřevák. Obavy z nemoci mají i na druhé straně hranice. Vzhledem k tomu, že definitivní rozhodnutí pustit se do příprav naplno padlo sotva před měsícem, je to tak trochu divoká jízda. Některé věci, jako například definitivní podoba programu, a tedy i plakáty, komunikace s hosty a sponzory bude později, než za normálních časů. Tak mějte prosím strpení.

Do Volar se v srpnu chystají zástupy lidí. Sehnat na tyto dny v okolí ubytování je téměř nemožné. Spolu s vámi věříme, že letošní Volarské slavnosti dřeva budou nejen důstojnou oslavou stopadesátin města, ale především tečkou za covidem.

Tak si společně držme palce, ať si to pořádně užijeme.

Jaroslav Pulkrábek, ředitel KIC Volary

VOLARSKÝ ZPRAVODAJ ■ periodický tisk územního samosprávného celku ■ vydává Město Volary ■ redakce: KIC Volary, Náměstí 25, 384 51 Volary, e-mail: zpravodaj@kic-volary.cz, tel.: 602 138 498 ■ Názory redakce se nemusí vždy ztotožňovat s názory dopisovatelů. ■ Redakce si vyhrazuje právo na úpravu délky textů, za původnost a obsahovou správnost ručí autor. ■ Vychází v nákladu 1 650 ks vždy první týden v daném měsíci. ■ Reg. č.: MK ČR E 12494 ■ Kresba na titulní straně Jakub Rákosník. ■ Grafické zpracování a tisk: TISKÁRNA ČERNÝ, s. r. o., Černá v Pošumaví .

Máte již uhrazen poplatek za komunální odpad?

Ke dni 30. 6. 2021 uplynula splatnost poplatku za komunální odpad. Od letošního roku Město Volary nerozesílá složenky. Poplatníkem je fyzická osoba přihlášená v obci, nebo vlastník nemovité věci umístěné na území obce, ve které není hlášena žádná fyzická osoba.

Poplatek za komunální odpad činí dle OZV Města Volary č. 1/2020 **500,- Kč** na osobu a rok (v druhém případě 500,- Kč za nemovitost a rok).

Poplatek lze uhradit hotově na pokladně MěÚ Volary v pondělí a ve středu od 8:00 do 16:00 hodin, nebo převodem na účet č. **293848151/0300**. Platební údaje lze zjistit na webových stránkách Města Volary, www.mestovolary.cz, v sekci „místní poplatky platební údaje", nebo na tel. č. **388 302 204**, či e-mailu **jarouskova@mestovolary.cz**.

Mgr. Klára Jaroušková, ekonomický odbor

Volby
do Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR

Ve dnech 8. a 9. října 2021 proběhnou volby do Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR.

Městský úřad ve Volarech vyzývá občany, aby v případě zájmu o práci v okrskových volebních komisích vyplnili „Závaznou přihlášku" a předali ji na podatelnu MěÚ, případně do kanceláře č. 8 – Anna Hodánková.

Městský úřad děkuje všem občanům za pomoc při zvládnutí tohoto úkolu.

Nová strategie České pošty

V rámci přijaté strategie České pošty dochází postupně ke změnám v systému organizace dodávací služby, a to zejména formou centralizace dodání do větších provozních celků. Z tohoto důvodu se slučují dodejny listovního dodání v jednotlivých částech republiky. Centralizace přispívají k efektivitě dodací sítě v příslušné oblasti, optimalizaci pracovních míst a zajištění lepší zastupitelnosti listovních doručovatelů.

Poboček České pošty, na které jsou místní obyvatelé zvyklí, se tato změna nijak nedotkla. Stále je mohou klienti navštěvovat během standardních otevíracích hodin, uložené dopisy a balíky zde na ně počkají jako dosud.

Chápeme, že zpočátku mohou nastat určité problémy, které se nevyhnou každé změně. Chtěli bychom ujistit občany, že centralizace dodejen povede k vyšší kvalitě doručování. Pro koncové adresáty se nic nemění, nemusí se nikam přehlašovat, poskytovat svoji adresu apod. Rovněž jejich domovská pošta zůstává beze změny.

Děkujeme za pochopení a trpělivost.

Ing. Matyáš Vitík, tiskový mluvčí České pošty

Ve zkratce

Respirátory pro Volary

Senátor Tomáš Jirsa věnoval Volarům respirátory vyrobené na lince věnované Thaivanem. Přednostně jsou určeny pro potřeby seniorů.

Nová recepce

Volarské muzeum se může pochlubit novou recepcí, která je rozhodně reprezentativnější než předchozí letité provizorium.

Kolik za odpady

Zastupitelé otevřeli otázku ceny za svoz komunálních odpadů. O tom, zda cena poroste, zůstane nezměněna či se dokonce sníží rozhodnou příště.

Srdce Evropy

Cyklostezku ze Soumarského mostu zdobí dřevěné srdce a stylové lavičky. Hned od počátku se těší velkému zájmu turistů.

Výtvarný workshop Volary 2021

Výtvarný workshop Volary 2021 bude hostit významné autory z Čech, Polska, Moldávie, Rumunska, Makedonie, Itálie a Anglie.

Je mi ctí, že můžeme v našem městě přivítat profesionální výtvarníky, aby svým osobitým přínosem změnili náš pohled na každodenní realitu, která nás obklopuje.

Výtvarný workshop Volary – VWV vznikl před šesti lety. Hlavní ideou bylo spojení dvou myšlenkových proudů – výtvarné realizace a prezentace města. Vážím si toho, že se podařilo založit tradici výtvarného workshopu v šumavské krajině – jihočeském městě Volary. Cílem tohoto projektu je uspořádat akci mezinárodního významu, kdy vzniklá umělecká díla přitáhnou pozornost odborné i laické veřejnosti a zviditelní město samotné. V průběhu uplynulých pěti ročníků naše pozvání přijalo více než 40 umělců z Čech, Německa, Rakouska, Moldávie, Rumunska a Itálie. Během týdenního pracovního pobytu vytváří díla, která reflektují současný pohled na město a jeho okolí. Výsledkem tohoto setkání je jedno umělecké dílo, které každý ze zúčastněných umělců věnuje městu Volary. Tím se postupně vytváří sbírka současného umění vzniklého přímo ve Volarech.

Samotné obrazy nejsou však tím nejdůležitějším. Další přidanou hodnotou je pochopitelně navázání přátelství a vzájemné obohacování mezi českými a evropskými umělci. Zastoupení jednotlivých oborů je vždy velice pestré. Od malby, kresby přes grafiku k fotografii. Nechybí ani prostorová tvorba a digitální média. Město Volary prezentuje tuto sbírku nejen doma, ale bude se snažit realizovat řadu reprezentativních výstavních projektů v Německu, Rakousku, Itálii, Francii a na Slovensku. Tato profesní setkání mají nedocenitelný přínos, jak pro umělce samotné, tak pro příznivce umění i náhodné kolemjdoucí. Tak jako v každém oboru je pro budoucí vývoj důležitá výměna názorů, zkušeností, poznatků, ale především vzájemná inspirace navazování dlouhodobých mezilidských vztahů. K tomu všemu se Volary staly důstojným zázemím.

Vít Pavlík

Ve zkratce

Svatojánská noc

Dvoudenní hudební festival Sen noci svatojánské rozezněl Štegrovku, kde vystoupilo více než tucet kapel i sólistů.

Kuna řádila

V červnu postihl radnici i KIC výpadek internetového připojení. Vinu nenesl operátor ani bouřka, ale kuna, které překážel kabel od antény. A zrovna v krátkém úseku, který je společný pro obě organizace.

Tornádo

Na červnovém jednání zastupitelé jednomyslně rozhodli o padesátitisícovém daru brněnské Charitě. Určen je lidem postiženým tornádem.

Strategický plán

Volary mají schválený strategický plán na roky 2021–2027. To je mimo jiné podmínka nutná pro získávání některých dotací. Seznámit se s ním můžete na stránkách města.

Jak žijí prvňáci v červnu

Dopravní výchova s Vlaďkou a Bohuškou v DDM
Naučili jsme se mnoho nového, získali jsme řidičský průkaz opravňující nás k jízdě na kole a víme, že vždy musíme jezdit s helmou na hlavě. Vlaďce a Bohušce děkujeme za pěkné dopoledne.

Návštěva Městské knihovny a pasování na čtenáře – 15. 6. a 18. 6.
Celý den byl pro nás obrovským zážitkem. Prohlédli jsme si knihovnu a množství krásných dětských knih. Předvedli jsme, že už všichni umíme číst. Každý z nás byl pasován na čtenáře a složil čtenářský slib. Všichni můžeme chodit do knihovny a půjčovat si tam hezké knihy. Na památku každý dostal hezkou knihu „Náš první výlet". Z knihy čteme ve škole každý den při hodině čtení.

Moc děkujeme V. Škrnové a M. Zvonkové za báječný den a nevšední zážitky.

Hra na obchod
17. 6. jsme prodávali, nakupovali a procvičovali si nejen matematiku. Víme, že máme vždycky pozdravit, slušně požádat a poděkovat a také se rozloučit. Že se máme k sobě chovat slušně. V parku před školou jsme prožili pěkné dvě hodiny a vyučování nás moc bavilo.

Šipkovaná, kterou pro nás připravili žáci a třídní paní učitelky 4.B a 5.A.

Děkujeme za uveřejnění několika střípků z naší práce.

Žáci 1.A, 1.B, třídní učitelky a paní asistentka

Máme nové čtenáře…

V úterý 15. 6. a v pátek 18. 6. 2021 byli volarští prvňáčci pasováni na čtenáře.

Děti se nejprve dozvěděly, jak to v knihovně funguje, jak mají zacházet s knížkami, vyrobily si záložku a také předvedly, jak dovedou číst.Po složení čtenářského slibu byli prvňáčci rytířským mečem pasováni na opravdické čtenáře. Každý z nich si odnesl pamětní list, průkazku do knihovny, šerpu „Už jsem čtenář" a knížku Michaely Fišarové „První školní výlet". Akce se uskutečnila v rámci projektu Už jsem čtenář – Knížka pro prvňáčka, do kterého se naše knihovna každoročně zapojuje.

Čištění studánek

Konec května a červen přinesl velkou změnu – možnost pořádat akce, a tím i schůzky a výpravy. To bylo moc příjemné, a tak jsme se hned vypravili na dvě akce – poznávací výlet na zříceninu hradu, a protože jsme skauti, tak nás lákalo udělat i něco užitečného pro přírodu. Vydali jsme se tedy na akci čištění studánek. Poblíže zastávky Skříněřov jsme našli nádhernou studánku, která přímo volala po pomoci. Byli jsme dobře vybaveni, a tak se nám podařilo odstranit vše, co bránilo v pohodovém vyvěrání vody i co znečišťovalo studánku a její okolí. Byli jsme z toho docela unaveni, ale po malém občerstvení jsme vše zdokumentovali, naplánovali, že příště vyrobíme studánce ještě stříšku, a pak si zahráli kupu veselých i napínavých her. A už se těšíme na tábor, kdy studánku znovu navštívíme a umístíme nad ni vlastnoručně vyrobenou stříšku. Tak snad se nám to povede!

Volarští skauti

Konec školního roku v mateřince

Krátce vás seznámím s koncem školního roku v mateřských školách. Téměř celý školní rok byl chudší pro děti ohledně akcí, které máme každoročně předem zajištěné. Od začátku září jsme měli pouze dvě divadelní představení a dva výukové programy. Víc jsme dětem vzhledem k epidemiologickým opatřením dopřát nemohli. Tradiční „školkové“ akce byly samozřejmě zachovány, i když probíhaly jiným způsobem. Celý kolektiv se snažil dětem zpříjemnit tuto nezvyklou dobu a to se nám povedlo. První červnový den jsme ve školce oslavili Mezinárodní den dětí. Celé dopoledne jsme strávili na školních zahradách, kde měly děti připraveny úkoly a soutěže. Za každý splněný úkol dostaly děti maličkou odměnu. Ve druhém týdnu si pro nás Volarský domeček připravil dopravní výchovu. Děti ve společenském sále mohly dovádět na koloběžkách a zároveň si praktickou výukou vyzkoušet pravidla silničního provozu. Po praktické části je čekal maličký testík, který byl přizpůsoben jejich věku. Ve stejném týdnu přijelo do školek Divadlo Zvoneček s Letní pohádkou, kterou si děti po dlouhé době užily.

Tradičně jsme se rozloučili i s dětmi, které jdou v září do školy. Vzhledem k situaci obě rozloučení proběhla opět na školních zahradách. Děti, rodiče i paní učitelky se společně rozloučili a v září děti čeká spousta nových povinností. Do Základní školy Volary jsme vypravili více než tři desítky dětí. K zápisu se přihlásilo a bylo přijato přesně 34 dětí. V tuto chvíli nám zbývá opravdu jen velmi málo míst. V září začneme tedy opět v plném počtu.

Na závěr bych ráda poděkovala všem, kteří podporují naši mateřskou školu. Velké poděkování také patří celému kolektivu a samozřejmě i rodičům za celoroční spolupráci.

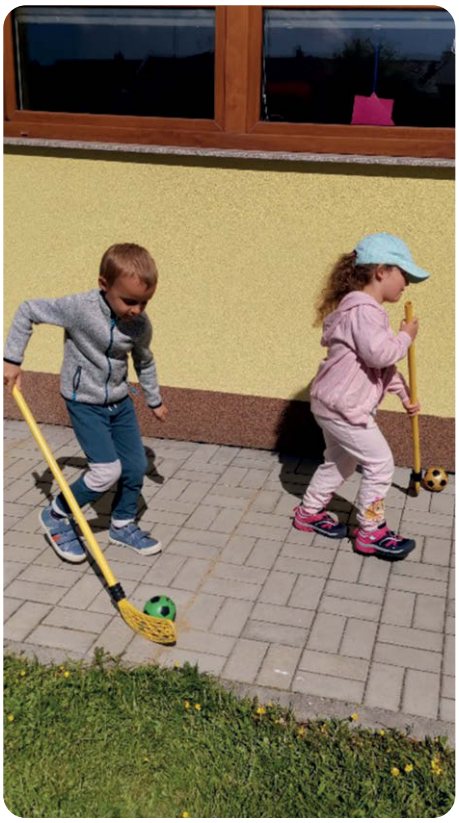

Přeji dětem prima prázdniny a dospělákům fajn dovolené plné odpočinku.

Michaela Dědičová, ředitelka MŠ Volary

Od kniplu k hoblovce

Libor Kolařík zná Šumavu ze země i ze vzduchu. Ročník 1965, bydlí v bavorském Phillipsreutu, v době covidové přesídlil do Českých Žlebů. Ve Volarech ho najdete nejspíše v budově bývalé Jitony, kde si otevřel truhlářskou dílnu s velice zajímavým sortimentem a v téže budově chystá i prodejnu. Vzhledem k tomu, že jsem tak říkajíc vyrůstal na vojenské letišti, bylo o čem povídat. A kousíček toho povídání vám nyní předkládám.

Pocházím z Krušných Hor, kde okolí Božího Daru, Jáchymova a Nejdku bylo místo mého mládí. Život v pohraničí mě vychoval a líbí se mi. V době, kdy jsem musel žít a pracovat s ohledem na své zaměstnání ve městech, jsem vždy utíkal vyvětrat se do hor, tzn. domů. Současná nepříjemná situace ohledně coronaviru mne zavála sem do Volar a okolí a já jsem tomu velice rád. Vím a cítím to tak, tady jsem doma a nechce se mi to měnit. Tady jsem opravdu šťastný. Volaráci jsou velice zvláštní lidé, rázovití a snaží se působit jinak, než jací ve skutečnosti jsou. Mám je pro to rád. Mohu to ve svém věku, zkušenostech a pracovním pobytu v podstatě po celém světě srovnávat a hodnotit. I moje manželka a nejmladší syn se zde cítí spokojeně, stejně jako dospělé děti a vnoučata, kteří za námi přijíždějí.

V mládí jsem se věnoval dvěma sportům, házené a hokeji a v patnácti letech jsem začal skákat s padákem a plachtařit. To určilo mojí celou profesní kariéru.

Když jsem se stal brancem-odvedencem, bylo mi řečeno odvodovou komisí, že nastoupím k Dukle Jihlava, a já celý natěšený plánoval svůj další život za velikou louží. Tam jsem se sice dostal, ale jinak a jindy. Dělnická třída mne povolala do zbraně k výsadkovému vojsku, tím se začal odvíjet naprosto jiný příběh. Mimo běžné činnosti u této zbraně jsem byl určen jako pilot výsadkového kluzáku. Podotýkám, že dle mého názoru v té době naše ČSLA nedisponovala ani jediným kusem tohoto letadla. To ovšem vůbec nevadilo mému dalšímu směrování. Musel jsem podstoupit lékařské prohlídky v Ústavu leteckého zdravotnictví, a protože výsledkem bylo „naprosto zdráv", byl jsem tabulkově zařazen. Následně jsem byl osloven, zda nechci zůstat u armády, udělat si školu a pokračovat dále jako profesionální letec. Upřímně, neváhal jsem ani vteřinu. Taková nabídka se v té době moc neodmítala, a tak počátkem druhé poloviny osmdesátých let mělo město Plzeň a místní vojenské letiště tu čest přivítat nového důstojníka letce. Tady se začal utvářet můj vztah k Šumavě jako takové. Nejen při obraně našeho vzdušného prostoru nad státní hranicí proti našim tehdejším úhlavním nepřátelům (musím dodat, že člověk byl ovlivněný stávající propagandou, ale já naštěstí patřil k těm, co to moc neřešili a nebaštili, chtěl jsem hlavně létat) jsem začal z ptačího pohledu poznávat tu nádheru i opuštěná místa a představoval si osudy a historii, které to vše představovalo. Začal jsem na Šumavu jezdit. Nejdříve do okolí Železné Rudy, pak nás shodou náhod armáda začala posílat na „přežití" do nedaleké Kubovy Huti, kde si možná někteří ještě vzpomenou na naše působení a různé veselé lumpárny. To byl dnešní nejmenovaný hotel ještě rekreačním zařízením ČZ Strakonice.

Přišly události roku 1989, já osobně v těchto okamžicích sloužil v hotovosti, kde nás náš politruk přišel upozornit, že v Praze probíhá kontrarevoluce a ať jsme připraveni k možnému zásahu. Většina z nás v podstatě nevěděla, co se děje, a já ani netušil, jak to opět ovlivní můj život. Situace se po pár týdnech vyřešila, všichni víme jak, a já dostal další nabídku. V té době jsem na svém kontě vlastnil více než jeden tisíc odlétaných hodin, byl jsem tzv. první třída. V Praze se rušila vládní letka Ministerstva vnitra, zůstávala a rozšiřovala se druhá pod velením Ministerstva obrany a já byl vyslán na výběrové řízení. Sice jsem protestoval v rámci možností a mým nejsilnějším argumentem (jak jsem byl přesvědčen a později jsem se sám sobě mnohokrát musel zasmát) bylo, že nebudu sloužit pod a pro nějakého komedianta Václava Havla. Jak byl člověk mladý a hloupý.

Začal jsem poznávat svět i politiky a hlavně jiný styl létání. Později jsem mohl poznat krajiny za polárním kruhem, nad i pod rovníkem, pouště i velehory. Bídu i krásu všech forem života a národů.

V hodně případech se můj pobyt protahoval i na delší dobu. Nezapomenu, když jsem se místním předvedl jako opravdový znalec a na břehu řeky Paraná jsem vážně oznámil, jak je dobře, že mají k moři tak

blízko. Omluvou mi může být, že největším veletokem od mého domova byla řeka Ohře. Při všech služebních cestách a pobytech jsem vždy chtěl poznávat místní kulturu, zvyklosti a lidi. Což se mi úspěšně dařilo. Navíc jsem tak čerpal inspiraci pro mojí další vášeň, kterou je vaření. Kdo mne zná a jednou ochutná, vždy se vrací, jak říká má rodina i přátelé.

Jenže čím více člověk cestuje a je všude doma, tím víc mu ten domov schází, ten pocit začne nabírat na intenzitě a ťuká stále víc. Člověk nemůže být na vše, co ve svém životě udělal hrdý. Jsou věci, které rád ukrývá před ostatními a chce se v klidu usadit. Tak to je i se mnou.

Letectví jsem pověsil na hřebík. Ono, když zjistíte, že do letadla nastupujete jako do autobusu, je nejlepší přestat. Ztrácíte přirozený respekt a úctu.

Nejmladší syn začal docházet na ZŠ do Volar, je spokojený a šťastný. Žena se naplno začala věnovat výrobě zdravých českých potravin, jako jsou oleje lisované za studena, bezlepkové mouky, čokoládové a oříškové krémy a sušené maso. Chtěli jsme být v něčem trochu prospěšní přírodě, a tak jsem začal jako obal vyrábět pro vlastní potřebu na naše produkty různé dřevěné krabičky a truhličky. Vzpomněl jsem si na své dětství a dobu, kterou jsem trávil s dědou v jeho dílně. Byl rodákem z Vídně a umělecký truhlář. Nejdříve jsem vyráběl jednoduché věci, ale pak jsem přidával složitější povrchové úpravy i tvary. Navíc, práce se dřevem je voňavá a krásná. Svět byl opět pro mne nový a krásný. Bydlím na Šumavě, sice z té německé strany, ale mám vše jako na dlani. Boubín, Bobík, Horní i Dolní Světlé Hory, Bučinu, do Strážného, Volar i Vimperka, kde se syn věnuje lednímu hokeji, je kousek.

Pak si přijde coronavirus, a vše je jinak.

Každým dnem, kdy jsme jeli přes hranici, jsem si byl jistější, že to není konec. Představa, že nechám skoro každý den šťourat synovi při cestě do školy v nose, mě děsila. Vzpomínám si, jak jsme počátkem léta 2020 stáli ve Volarech na náměstí a prvně padla myšlenka začít vše vyrábět někde tady. To již nebylo jen o krabičkách a truhličkách.

O rok později jsme na tom zásadně jinak a lépe. Věnujeme se práci, která nás baví a naplňuje. Věřím, že vyrábíme krásné věci, které spojují historii se současností, a náš nábytek v selském stylu není pouhou náhražkou. Dnes si troufáme i na malované kusy a různé kopie starého nábytku. Vážím si a uznávám práci a umění našich předků. Vyznávám heslo: „Starého si važme a učme se, žijme však v novém!“ Mým kolegou je pan Holouš, který je mimořádně hodným a povedeným človíčkem s profesním citem. Je profesí restaurátor nábytku a léta působil v Praze na Barrandovských ateliérech. Mimo jiné sloužil jako voják základní služby tady, nedaleko Volar, a dorazil do Volar o deset let dříve než já. V současnosti se společně snažíme v prostorách bývalé Jitony navázat na tradiční dřevovýrobu ve Volarech. A zájem o naše výrobky je veliký! Kolega tvrdíval, že OSVČ je osoba s volným časem. Ovšem to již neplatí. Připravujeme vše na to, abychom uvedli na trh svoje výrobky pod jednou značkou, která přímo navazuje na zdejší tradiční výrobu. Pomáhají nám opravdu šikovní a úžasní lidé. Panu Holoušovi pomáhá pan Vladimír a pan Jiří Voráček a jeho kolegové. Hlavně odbornou konzultací, výběrem materiálu a někdy i využijeme jeho strojní vybavení, to své stále dokupujeme.

Chceme pro své klienty dodávat i jako suvenýr při větší zakázce tradiční volarské dřeváky. Chystáme se na Volarské slavnosti dřeva a v současnosti pracujeme na otevření naší vzorkové podnikové prodejny tady ve Volarech.

Nemohu tady poděkovat všem, abych někoho neurazil, že jsem zrovna jeho nejmenoval. Tak tedy opravdu děkuji všem! Nádhernému městu a okolí, které má tak bohatou historii. Nebude se mnou jistě každý souhlasit, když není možnost srovnání a poznání, ale jak jsem řekl v začátku, opravdu jsem toho viděl a zažil hodně, abych si za svým slovem stál. Život tady jistě nebyl vždy jednoduchý, to nikde. Ale je tady život čistý, průzračně vzdušný, i když k mé lítosti se kopečky plní větším a větším množstvím turistů. Pro podnikání je to dobře, pro mne jako člověka, který tráví volné chvíle v okolí po kopcích a místech bývalého lidského osídlení, to již tak příjemné není. Ale s tím se musíme naučit žít.

Přijďte se podívat k nám do naší výrobny, rádi vás přivítáme a ukážeme, co umíme.

zapsal Jaroslav Pulkrábek

Oslavenci měsíce – ČERVENEC 2021:

Věra SKALICKÁ
František LAŠÁK
Anna SPĚVÁKOVÁ
Vlastimil PLÍŠEK
Anna HUNDSNURSCHEROVÁ
Anna DOPITOVÁ
Miluše LIŠKOVÁ
Julie ČISÁROVÁ
Jiřina SUKOVÁ
Pavel KOZÁK
Jiří ŠVARC

Výbor přeje všem oslavencům pevné zdraví, štěstí, životní pohodu a mnoho dalších let v kruhu rodiny a přátel.

Informace pro členy STP MO Volary

Masáže a rehabilitační procedury

lze uskutečnit i u paní Spěvákové (po předchozí domluvě, tel: 777 476 205, za stejných podmínek – po předložení zaplacené účtenky bude dotyčnému uhrazen příspěvek v celkové výši 300 Kč).

Dne 23. 7. 2021 plánujeme uskutečnění celodenního zájezdu

BLATNÁ – TÝN NAD VLTAVOU

Bližší informace na plakátu, viz strana 11.

Očím jste odešli, v srdcích jste zůstali…

Čas
jako by se zastavil,
bolest v srdci vrytá,
jen vzpomínka nám
zůstane,
je v našich myslích
skrytá.

Dne 11. 7. 2021 vzpomeneme první smutné výročí, kdy nás navždy opustila naše drahá a milovaná manželka, maminka, babička a prababička, paní

Marie Holá z Volar.

Stále na ni vzpomínají manžel, sestra s bratrem, dcera, vnoučata s rodinami a pravnoučata.

Scházíš nám, ale v našich srdcích a vzpomínkách zůstáváš.

Dne 4. 7. 2021 uplyne patnáct smutných let, kdy nás navždy opustil pan

Jan Majerik.

S láskou vzpomíná maminka, sestra, bratr a babička.

Dne 28. 7. 2021 uplyne 5 let, kdy nás navždy opustila milovaná maminka a babička, paní

Marta Richterová.

Dne 1. 8. 2021 uplyne 15 let, kdy nás navždy opustil milovaný tatínek a dědeček, pan

Emil Richter.

S láskou vzpomíná dcera Renata a syn Milan s rodinami.

A lesy stále šumí,
které jsi měl tolik rád.
Tvůj hlas se ztratil,
úsměv vítr vzal čas.
Stromy rostou
a kytky stále voní,
jen ten, kdo zažil,
porozumí.

Dne 19. 7. tomu bude 12 let, kdy nás opustil syn, bratr a strýc, pan

Lubomír Beran.

S láskou vzpomínají maminka, bratr Ladislav a dcera Eva s rodinami.

Před sedmi lety 24. 6. jsme se s žalem v srdci navždy rozloučili s paní

Olgou Zelenkovou.

S láskou stále vzpomínají manžel, synové Antonín, Vašek a David a dcera Denisa s rodinou.

Dne 21. 5. 2021 jsme se naposledy rozloučili s manželem, tatínkem, dědečkem a pradědečkem, panem

Miroslavem Mrázem.

Velké poděkování patří panu Františku Krátkému za krásná a dojemná slova rozloučení.

Děkujeme všem za projevenou soustrast a květinové dary.

Anežka Mrázová – manželka, Miroslava, Anežka a Marek – děti s rodinami.

Svaz tělesně postižených v České republice z. s.
místní organizace Volary

pořádá v pátek **23.7.2021** zájezd do měst :

Blatná –

prohlídka města, návštěva zámku, občerstvení vlastní a poté přejezd do

Týn nad Vltavou –

hlavním programem je návštěva představení DS Vltavan na otáčivém hledišti;

„SEN SVATOJÁNSKÉ NOCI "

- večeře v penzionu **Vorař** v cca **18.00** hod. (není součástí hrazené ceny!);
- začátek představení ve **21.30** hodin;
- odjezd z Volar (autobusové nádraží) v **11.00** hodin;
- cena 450,-Kč členové, 550,-Kč nečlenové /v ceně jsou vstupenky a příspěvek na dopravu – doplatek hradí spolek/;
- přihlášky jsou závazné, poplatky nevratné, je možné zajistit za sebe náhradu (vstupenky jsou zarezervované!);
- přihlášky, dotazy a platby u paní Jany Švarcové;

721 218 367 – nejpozději do 10.7.2021

S přihláškami neváhejte, o akci je značný zájem!

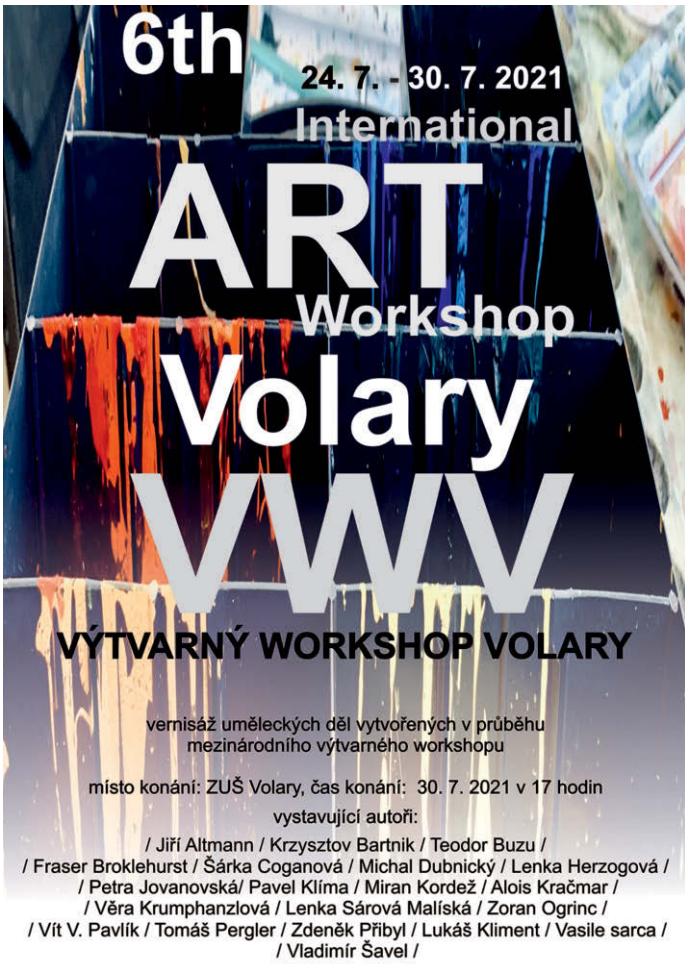

KULTURNÍ PŘEHLED ČERVENEC 2021

26. 6. – 31. 8.

TVŮRČÍ SKUPINA P89 PLZEŇ
GALERIE VOLARY

V současné době P89, silná a zajímavá výtvarná skupina s historií trvající téměř třicet let, sdružuje 17 profesionálních výtvarníků, 1 čestného člena a několik sympatizantů. Autory nespojuje styl, technika ani nějaká ústřední idea, ale především přátelství.
výstava

pondělí **5. 7.** 10:00

PEČENÍ CHLEBA
MUZEUM

Druhé letošní pečení voňavých dobrot s mistrem pecařským, panem Sobotovičem.

pondělí **5. 7.** 10:00

HONZA A DRAK
MUZEUM

Pohádka o odvážném Honzovi, nešťastném králi a princezně v nesnázích. O popletené mámě, lakomém baronovi, kouzelné stařence a cvičené žábě. O silném mlynáři a jeho řece. Ale hlavně o lásce a obětavosti a že i smůla se může změnit ve štěstí.
divadelní představení

sobota **10. 7.** 9:00

VOLARSKÝ SEKÁČ 2021
NA MAXOVÝCH LOUKÁCH

Spolek Ekocentrum – U Nás Volary a KIC Volary pořádají 13. ročník soutěže v tradičním ručním kosení.
vstupné dobrovolné

24. 7. – 30. 7.

VÝTVARNÝ WORKSHOP VOLARY – VWV 2021
ZUŠ VOLARY

Již pošesté přivítají Volary profesionální výtvarníky z Čech, Polska, Moldávie, Rumunska, Makedonie, Itálie a Anglie, aby svým osobitým přínosem změnili náš pohled na každodenní realitu, která nás obklopuje.

neděle **25. 7.** 11:00

POUŤ KE SVATÉ MAŘÍ MAGDALÉNĚ
KOSTEL SV. MAŘÍ MAGDALÉNY, ZBYTINY

Tradiční českoněmecká poutní mše svatá.

pondělí **26. 7.** 16:00–22:00

POSEZENÍ NA RYNKU
NÁMĚSTÍ

K příjemnému posezení, k poslechu i tanci nám bude hrát kapela Péro za kloboukem. Chybět nebude ani občerstvení a dobrá nálada.

pondělí **26. 7.** 18:00

MODRÝ DÝM
NÁMĚSTÍ

A jaké by to bylo posezení u dobré muziky, jídla a piva bez doutníku? I tentokrát naši borci v soutěži ukážou neochvějnou ruku a klidný dech.

čtvrtek **29. 7.** 19:00

S PYDLOU V ZÁDECH
SÁL KINA

Legendární inscenace měla premiéru v Divadle Semafor v roce 1981 a dočkala se 500 repríz. Figura prostého lidového chytráka, který se zaplétá v šachové partii mocných, poskytuje vynikajícímu Josefu Dvořákovi prostor pro řadu brilantních klaunských čísel.
vstupné 290 Kč

pátek **29. 7.** 17:00

VWV 2021
ZUŠ VOLARY

vernisáž výstavy

KIC VOLARY

více na www.kic-volary.cz nebo na tel.: 602 138 498
předprodej vstupenek v Infocentru: Náměstí 325, Volary

Připravujeme

neděle
1. 8.
10:00–17:00

SEIDLŮV MUZEJNÍ DEN

MUZEUM

Filiálka Seidelova fotoateliéru pouze na tento den přemístěna do Volar! Využijte příležitost a nechte si pořídit dobový snímek v historizujících kostýmech před Seidelovým malovaným pozadím. Vlastní kostýmy po babičce a dědovi výhodou, kdo nemá, tomu zapůjčíme klobouk, hůl či paraple... Odnesete si krásný zážitek, tištěnou retro-fotografii 10 x 15 a kdo bude chtít, tomu jí pošleme i mailem.
cena focení v rámci vstupného do muzea

sobota
21. 8.
a neděle
22. 8.

VOLARSKÉ SLAVNOSTI DŘEVA

NÁMĚSTÍ A OKOLÍ

150. výročí města Volar se musí náležitě oslavit volarskými slavnostmi. Přijďte! Těšit se můžete na tradiční i nové řemeslníky, skvělé kapely, pečení volarských koláčů, pohádky a atrakce pro děti, pokořování rekordů, dobroty všeho druhu, dřevorubecké i jiné soutěže…
Letos bude i půlnoční překvapení!

Počasí ve Volarech – květen 2021

Volary, Tolarova ul., 760 metrů n. m.

	hodnota	datum
průměrná teplota	8,2 °C	
minimální teplota	-4,2 °C	8. 5.
maximální teplota	26,8 °C	10. 5.
úhrn srážek	119,6 mm	
maximální náraz větru	20,3 m/s	4. 5.
sluneční svit	161,5 hod	
mrazový den (min -0,1 °C a méně)	8x	
letní den (max 25,0 °C a více)	2x	

Volary, ČOV, 749 metrů n. m.

	hodnota	datum
průměrná teplota	7,6 °C	
minimální teplota	-6,3 °C	8. 5.
přízemní minimální teplota	-11,8 °C	8. 5.
maximální teplota	26,3 °C	10. 5.
úhrn srážek	113,6 mm	
maximální náraz větru	16,9 m/s	4. 5.
mrazový den (min -0,1°C a méně)	11x	
letní den (max 25,0°C a více)	2x	

Volary, Mlýnský potok, 755 metrů n. m.

	hodnota	datum
průměrná teplota	7,2 °C	
minimální teplota	-8,2 °C	8. 5.
maximální teplota	27,1 °C	10. 5.
mrazový den (min -0,1°C a méně)	15x	
letní den (max 25,0°C a více)	2x	

Volary, Luční potok, 748 metrů n. m.

	hodnota	datum
průměrná teplota	7,3 °C	
minimální teplota	-7,4 °C	8. 5.
přízemní minimální teplota	-9,6 °C	8. 5.
maximální teplota	27,4 °C	10. 5.
mrazový den (min -0,1°C a méně)	13x	
letní den (max 25,0°C a více)	2x	

Stögrova Huť, Jedlový potok, 753 metrů n. m.

	hodnota	datum
průměrná teplota	7,1 °C	
minimální teplota	-8,7 °C	8. 5.
přízemní minimální teplota		
maximální teplota	26,5 °C	10. 5.
mrazový den (min -0,1°C a méně)	14x	
letní den (max 25,0°C a více)	2x	

TOP 10 nejchladnějších lokalit v ČR

	lokalita (okres)	hodnota
1.	Rokytská slať (KT)	-9,1 °C
2.	Horská Kvilda (KT)	-8,9 °C
3.	Knížecí Pláně (PT)	-8,8 °C
4.-5.	Březník (KT)	-8,7 °C
4.-5.	**Stögrova Huť – Jedlový potok**	**-8,7 °C**
6.	Jelení (Krušné hory)	-8,5 °C
7.	**Volary, Mlýnský potok**	**-8,2 °C**
8.	Rolava (Krušné hory)	-7,9 °C
9.	Žďárek (PT)	-7,7 °C
10.	Pasečná (CK)	-7,5 °C
.....		
12.	**Volary, Luční potok**	**-7,4 °C**

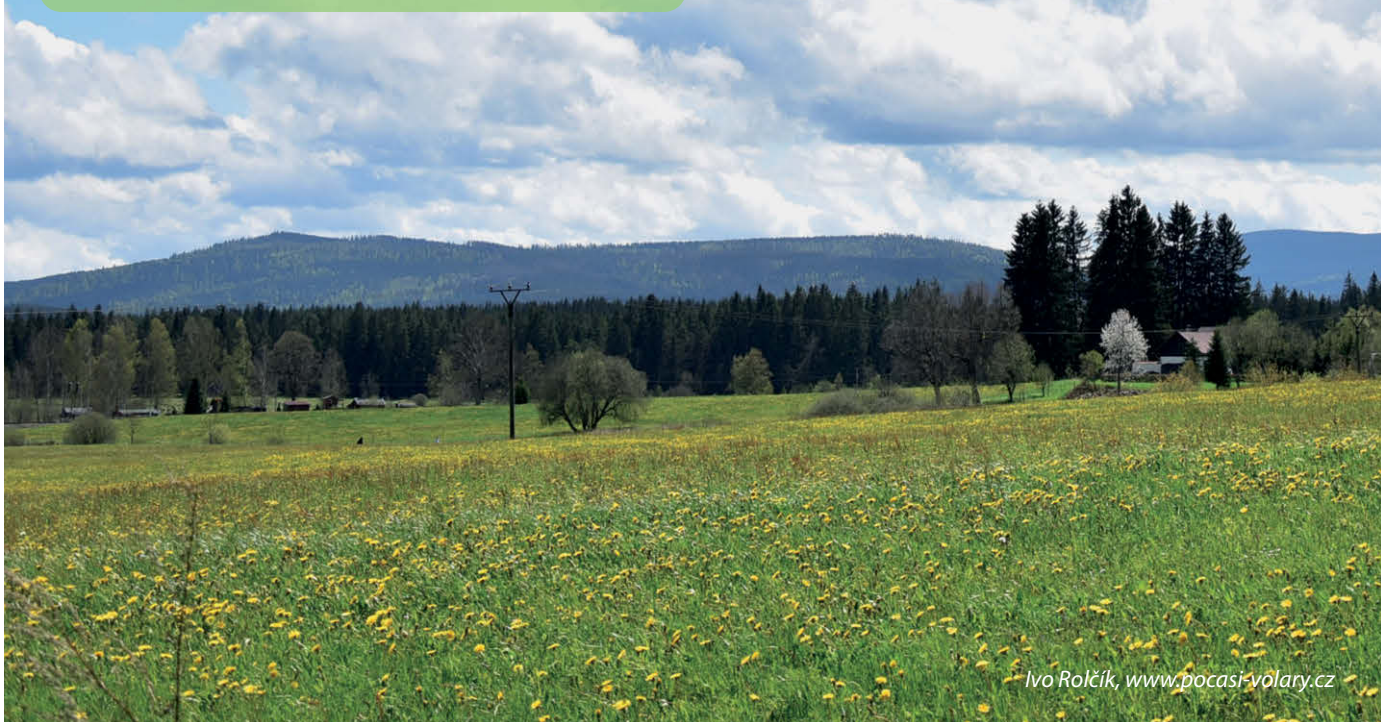

Ivo Rolčík, www.pocasi-volary.cz

Máme za sebou nechladnější jaro za 25 let

Klimatologické jaro (1. 3.–31. 5.) před pár dny skončilo. Jaké vlastně bylo z pohledu teploty, srážek nebo slunečního svitu? Využijeme k tomu opět data z meteostanice umístěné ve Volarech v Tolarově ulici.

Nejprve porovnáme průměrnou denní teplotu. Březen přinesl chladnější počasí, průměrná teplota 0,7 °C byla o více jak stupeň nižší v porovnání s posledními 15 lety. Duben byl velmi chladný, dokonce nejchladnější za posledních 15 let, průměrná teplota 3,3 °C byla o více jak 3 stupně pod průměrem předchozích let. Ve stejném studeném trendu pokračoval vyjma pár dní i celý květen, díky tomu byl měsíc opět výrazně pod průměrem. Měsíční průměrná teplota 8,2 °C je opět nejnižší za posledních 15 let. Studený květen se projevil opět na vegetaci, která měla oproti předchozím letům až několikatýdenní zpoždění. Některé listnaté stromy neměly ani v posledních květnových dnech ještě listí. Pokud se podíváme na uplynulé jaro jako na celek z pohledu teploty, skončilo jako úplně nejchladnější za posledních 15 let. Průměrná teplota dosáhla hodnoty 4,1 °C. Za posledních 15 let bylo nejteplejší jaro v roce 2018 s průměrnou teplotou 7,9°C, tedy bezmála o 4 °C teplejší než letošní, což je významný rozdíl. V rámci celé republiky bylo jaro nejchladnější za posledních 25 let, ale nutno podotknout, že za posledních 100 let byla celá čtvrtina roků ještě chladnějších.

Jaro bylo jako celek tedy velmi chladné a srážkově nadprůměrné. Za období od 1. března do 31. května spadlo ve Volarech 203 mm, tedy 203 litrů vody na metr čtvereční. Březen přinesl 43 mm srážek, což odpovídá průměru. V dubnu spadlo podobné množství vody a to 40 mm vody, tedy nejméně z jarních měsíců. I toto množství odpovídá ale průměru. Květen byl na srážky bohatý, 120 mm je nadprůměr. Obvykle v květnu spadne kolem 87 mm. Celkově tak klimatologické jaro ve Volarech patřilo k těm nejvlhčím za posledních 13 let a umístilo se na 3. místě. Vlhčí jaro bylo v letech 2015 a 2014.

Se srážkami úzce souvisí i sněhová pokrývka. Za posledních 13 jar jsou z tabulky patrné opravdu velké rozdíly. Například na jaře roku 2014 ležela souvislá sněhová pokrývka pouze jediný den, naopak na jaře 2009 ležel sníh 29 dní. Ze statistiky vyplývá, že každé jaro ležel sníh v březnu alespoň jeden den, v dubnu se již častěji vyskytují roky bez sněhové pokrývky. Ani jednou se za posledních 13 let nestalo, že by sníh ležel v květnu. Letošní jaro se z pohledu statistiky s 20 dny se sněhovou pokrývkou řadí k těm „sněhovějším".

Na jaře se těšíme na postupně prodlužující se dny s dostatkem slunečních paprsků. V březnu dosáhl sluneční svit 145 hodin, což odpovídá zcela průměru let předchozích. V dubnu bylo zaznamenáno 175 hodin slunečního svitu, což je lehce pod průměrem, který je pro duben 187 hodin. Květen byl oproti dubnu na sluneční svit chudší, nasvítilo jen 162 hodin, to je asi o 25 hodin méně než průměr. V posledních 4 letech se stalo pravidlem, že duben je slunečnější než květen, přitom délka dne je u května výrazně delší. Celé jaro 2021 bylo jak celek díky 482 hodinám slunečního svitu pod průměrem. Nejslunečnější byl rok 2011 (685 hodin). Nejméně jarních slunečních paprsků přinesl rok 2013 (jen 382 hodin). Průměr od roku 2010, kdy se sluneční svit ve Volarech měří, činí za jaro 511 hodin, nasvítilo tedy o 29 hodin méně, což je blízko průměru.

Ivo Rolčík

Šumavské léto s párou na Volarsku

Po dvouleté odmlce se České dráhy vracejí na Šumavu se svými parními vlaky. Unikátní příležitost svézt se jedněmi z nejkrásnějších partií Šumavy se Vám naskytne

4., 5., 11., 12., 18. a 19. července,

tedy v neděle a pondělky na tratích Volary-Lenora-Volary, Volary-Nové Údolí, Nové Údolí-Nová Pec a Nová Pec-Volary. Vlaky poveze populární lokomotiva Kafemlejnek.

Základní jízdné pro každý z uvedených úseků činí 200 Kč.

Z Volar do Lenory bude parní vlak odjíždět v 9:35 a z Volar do Nového Údolí v 11:10 .

Více informací naleznete na www.cdmuzeum.cz, nebo na www.noveudoli.eu.

Akce se koná za přispění Města Volary a ve spolupráci s obcemi Stožec, Haidmühle a Nová Pec a Armádou ČR.

Spásná slepota (Vltavské slatě)

Krajem se nesl hlas zvonu. Anna se jen tak mimoděk zahleděla k věži kostelíčka, zasvěceného té, jejíž jméno nosila, a aniž pustila hrábě, drmolila si jen tak mezi rty modlitbu Anděl Páně. Za tátu a tak trochu i za sebe.

Anna žila jen se slepým otcem v chalupě daleko za vsí, jen kousek od vltavských slatí. Děvče na vdávání, krasavice k pohledání, hodná, chytrá, pracovitá. Jenže k čemu to. Každý nápadník, jenž se kolem Aničky motal, si to rozmyslel, když zjistil, že místo věna mu do stavení přivede slepce.

Již dávno si z toho holka hlavu nedělala a brala život tak, jak šel. Kdekterý chlapec se jí líbil, ale že by jí to hlavu zamotalo, to zas ne. Až jednou. Kníže pán poslal na polesí mladého adjunkta odkudsi z Krumlova. A to vám bylo ve vsi pozdvižení. Když poprvé zavítal v neděli na ranní, farář musel co chvíli pokašlávat, aby si ho v kostele vůbec někdo všiml. Vysoký, vlasy černější než uhel a oči jak modřínová kůra. A ta schwarzenberská uniforma, jak ta mu slušela.

Přestože mu nadbíhalo na dva tucty děvčat, on se zahleděl jen a pouze do Aničky. Ostatně jako mnoho před ním. Jenže tentokrát to bylo trošku jinačí. Anička, zvyklá na prosebné pohledy ctitelů, od tohoto nápadníka nemohla odtrhnout oči. A když se při přijímání postavil za ni, srdce jí bušilo víc než všechny zvony ve věži.

Láska z toho byla veliká a opětovaná. Jenže jako stokrát před tím, všechno to snění o společné cestě se zadrhávalo u slepce v chalupě. Stokrát si Anička říkala, že kdo nemá soucit s nemocným, nemůže být dobrým manželem, ale co rozum šeptal, srdce překřičelo. A tak jen plakala a modlila se k svaté Anně, aby jí tu její cestu ke štěstí pomohla nějak urovnat. Snad snila o tom, že Pán Bůh vrátí otci zrak a ona bude moci bez výčitek jít tam, kam jí srdce velí. Jenže nahoře v nebesích mají jiné noty a dělají si vše tak trochu po svém a někdy jako všem modlitbám navzdory.

Jednou spěchal adjunkt za Aničkou, už se viděl, jak ji drží v náručí, když tu mu na svahu uklouzla noha tak nešikovně, že se skutálel z kopce dolů. Tělo měl ohebné a svalnaté a pár kotrmelců by mu ublížit nemohlo. Jenže se mu do cesty postavil kámen a už byl v mrákotách. Našli ho až ráno a felčarovi, co ho sem přivezli z Volar, dalo safra práci jej probudit k životu.

Když se adjunkt konečně vzpamatoval, chvíli jen tak ležel, pak se posadil a najednou kolem sebe začal mlátit rukama, chytal se za hlavu a žalostně sténal. K životu se sice probral, ale pranic z něj neviděl.

Když se to nelepšilo, odvezli jej k rodičům do Krumlova a tam dlouze léčili. A světe div se, utekl měsíc a zrak se mu navrátil.

Hned první cesta vedla za Aničkou do Pěkné. Objal ji a pak poklekl před slepým otcem a se slzami v očích ho prosil za odpuštění. No a jak to bylo dál, to snad už ani vyprávět nemusím.

píše Pulkrábek,
kreslí Petrmanová

Odešel Ivo Vicena

V pátek 4. června 2021 jsme se v obřadní síni v Českých Budějovicích rozloučili s Ing. Ivo Vicenou, CSc. Zemřel člověk, který prožil dětství v 1. Československé republice a lesnictvím prošel od doby protektorátní po dnešek. Jeho publikační a leso-veřejné aktivity trvaly až do jeho smrti v 95 letech věku. Tím se stal nejstarším aktivním českým lesníkem.

Ivo Vicena se narodil v roce 1926 v Jihlavě. Ve válečných letech začal pracovat v lese; nastoupil do lesnické školy v Písku, kde se nesmělo vyučovat a studenti byli posíláni na dvouletou řízenou praxi do německých a českých polesí. Od r. 1944 byl totálně nasazen jako dřevorubec. Po válce vystudoval Lesnickou fakultu v Brně.

Funkci hlavního inženýra vykonával ve Vojenských lesích a statcích Lázně Kynžvart (1951–1955) a dalších 22 let ve Vojenských lesích a statcích (VLS) Horní Planá. Lesník Vicena nastoupil r. 1955 do vedení podniku, který přebral hodnotné lesnické dědictví po rodu Schwarzenbergů. Byly to tisíce hektarů lesů ve vzrostlé a klimaxové fázi vývoje. K tomu skvosty jako Trojmezensko a pralesy v hraničních partiích Šumavy.

Prioritou podniku VLS byly vojenské účely a ochrana státní hranice. Pobyt na zvláštní povolení přispíval k trvalému nedostatku dělníků a nemožnosti plnit potřebné úkoly. Přes všechna tato omezení – za dob náměstka Viceny – se lesy chránily před kůrovcem, byly zelené a včas se obnovovaly. Bylo pečováno o rezervaci Trojmezenský prales tak, že zůstal zachován jako zelený, bohatě druhově, věkově a prostorově strukturovaný; se smrky přes 600 let starými. Takový byl roku 1992 předán do správy Národního parku Šumava.

K životopisu Ing. Iva Viceny, CSc. je na místě dodat, že byl v letech 1977 až 1986 také úspěšným ředitelem dřevařského závodu ve Volarech, který v té době zpracovával 800 000 m^3 dřeva za rok.

V důchodovém věku pracoval v ÚHÚL VLS (Ústav pro hospodářskou úpravu lesů) jako specialista ochrany lesa; jako soudní znalec zpracoval na tisíc znaleckých posudků.

Petr Martan

Za Ivem Vicenou

Počátkem sedmdesátých let 20. století bylo rozhodnuto o výstavbě nového závodu na výrobu dřevotřískových desek ve Volarech. Pro zvládnutí jak organizace výstavby, tak především výrobních úkolů závodu byl jmenován nový ředitel závodu, kterým se stal Ivo Vicena.

Do Volar přišel z pozice náměstka Vojenských lesů a statků Horní Planá a do nového působiště se přestěhoval i s celou rodinou. Hned po příchodu se s plnou vervou ujímá řízení závodu. Spolupráce se všemi zúčastněnými se daří a v listopadu 1977 se nová linka na výrobu dřevotřískových desek rozjíždí. Vizí inženýra Viceny nebyla jen nová výrobní linka, ale svou pozornost upřel na modernizaci celého závodu. Hlavním cílem bylo vybudovat ve Volarech závod, který by kompletně zpracovával dřevní hmotu dodanou lesními závody. Za tím účelem se buduje nová linka vícevřetenové rozmítačky, která má zajistit bezpilinové zpracování kulatiny na řezivo. Přes počáteční obtíže se tento záměr daří plnit.

Svou pozornost Vicena poté zaměřil i na modernizaci pily ve Volarech. Postupně pak dochází i k rekonstrukci pil v Nové Peci, Vimperku, Hliništi a Dolních Chrášťanech. Hlavním záměrem bylo zlepšení pracovních podmínek ve stávajících provozech.

Ve spolupráci s vedením našeho města se Ivo Vicena zaměřil na zahájení výstavby nového sídliště, kde našly domov desítky nových pracovníků závodu. Svou aktivitou se zasloužil i o rozšíření služeb pro zaměstnance. Bylo zřízeno závodní zdravotní středisko i se zubařskou ordinací. A nezapomnělo se ani na mateřskou školu.

Pod jeho vedením se dřevařský závod ve Volarech stal nejenom klíčovým závodem okresu Prachatice, ale i významným závodem v celém Jihočeském kraji.

Ohlédneme-li se za působením ing. Viceny v našem městě, můžeme směle říci, že byl jedním z občanů, kteří se významnou měrou zasloužili o celkový rozvoj života Volar.

Bohužel nové změny ve státě volarským dřevařům nepřály. Bývalý ředitel těžce nesl zkázu celého závodu a nikdy se s ní nesmířil. Jako smutný pomník ční nad zbytky kdysi prosperujícího závodu tovární komín.

Je i pomníkem zmařených snah jednotlivce s jasnou představou rozvoje dřevařského průmyslu ve Volarech.

Pavel Trnka

Ivo Vicena z jiné stránky

S ing. Vicenou jsem se seznámil začátkem sedmdesátých let. V té době jsem byl zaměstnancem Jihočeských dřevařských závodů ve Volarech a pracoval jsem ve funkci vedoucího Staré pily. Jako nový ředidel závodu se stal mým nadřízeným. Během plnění svých pracovních povinností jsme se pak potkávali po celou dobu jeho působení ředitele závodu, tedy více než deset let.

Jaký byl ředitel? Samozřejmě náročný, ba až pedantský. Vyžadoval naprosté plnění jím zadaných úkolů. Někdy se z mého pohledu zdály až nesplnitelné. Na druhé straně při posuzování jejich provedení mou osobou byl spravedlivý, neváhal pokárat, ale i pochválit.

Během svého života ve Volarech se stal i členem lyžařského oddílu Tatranu Volary, jehož jsem byl rovněž členem. A při oddílových aktivitách jsem měl možnost poznat svého ředitele ze zcela jiné stránky. Jednou z částí lyžařského oddílu byla i skupina lyžařů středního věku, do které se zapojil i on. A jako jeden z této party jsem ho poznal i jako svého parťáka. Stal se platným členem naší party a zúčastnil se s námi mnoha turistických toulek. Prošel s námi mnoho cest po Šumavě jak na lyžích, tak i pěšky. Byl s námi na vodě při splouvání Vltavy, na kolech jsme poznávali jižní Moravu.

Byl i dobrým muzikantem, a proto nás na našich cestách mnohdy doprovázela jeho heligonka. A to jsme si s ním vždy rádi zazpívali.

A k tomu se váže i jedna z mnoha mých vzpomínek. Jednou parta po celodenním putování zakotvila večer v hospůdce „U Krále Šumavy" na Kvildě. A samozřejmě celý večer s harmonikou a zpěvem. I v partě pro nás zůstával pan Vicena ředitelem závodu a členové party ho také tak oslovovali. A proto se stávalo, že jsme se na něho obraceli se slovy „soudruhu řediteli, zahrajte nám tuhle tu" nebo „soudruhu řediteli zahrajte tu vaši" a on našim přáním ochotně vyhověl.

A místní občané, kteří s námi trávili ten večer v hospůdce, se nás ptali: „Kdo je ten harmonikář a proč ho oslovujete soudruhu řediteli?" A já jim s pýchou v hlase vysvětloval, že se jedná o ředitele dřevařských závodů ve Volarech. Oni na to nevěřícně odpovídali: „Ředitel takového závodu, a on vám tu hraje a celý večer s vámi zpívá!" Věřím tomu, že nám tu naši zpívající partu i záviděli.

Jeho harmonika doprovázela i mnohá sezení myslivců Mysliveckého sdružení Vltava ve Volarech, jehož byl pan Vicena také členem. I volarští myslivci si s ním a jeho harmonikou s chutí zazpívali.

A tak rád vzpomínám na pana Vicenu nejen jako na svého nadřízeného, ale i na dobrého muzikanta a správného parťáka na společných cestách.

Pavel Trnka

Bitva o volarské šance

Třicetiletá válka začala ve Volarech. Tedy skoro. Na Soumarském mostě se každopádně bojovalo již v zimě na přelomu let 1618 a 1619. A nešlo o boje poslední, neboť o tzv. volarské šance se během prvních dvou let třicetileté války válčilo opakovaně.

Zlatá stezka byla totiž důležitou zásobovací tepnou pro císařská vojska, a tak ji bylo třeba řádně zajistit a opevnit. Na konci roku 1618 však stavovští vytlačili císařské za hranici a zásobovací trasu uzavřeli. Ale již v lednu následující roku Karel Bonaventura Buquoy volarské šance získal zpět. Sice je 18. května 1619 zas dobyli stavovští, ale jen na pár dní a pak opět padly do rukou císařských. Zemřelo tu tenkráte na třicet českých vojáků.

Stavovský vojevůdce Petr Arnošt II. Mansfeld se opevnění pokusil znovu získat 9. prosince, když sem přitáhl se 400 pěšáky a dvěma kanóny. Sto padesát císařských obránců však své pozice uhájilo. Jenže stavovským bylo jasné, že je třeba přerušit zásobování císařské armády stůj co stůj, a tak sem v létě roku 1620 přitáhla pětitisícová armáda pod velením trojlístku Mansfeld, Thurn, Frenck a 27. července zahájili útok.

Tři sta vallonských obránců z pluku de Croy se přesily nezaleklo a odmítlo nabídku ke kapitulaci. Dva dny se bojovalo, stavové se dokonce pokusili šance vyhodit do povětří, když pod vnější val zakopali dva sudy s prachem. Ale spíš uškodili sobě než obráncům. Nakonec se jim přece jen podařilo prostřílet v opevnění průrvu a tou pak obložili opevnění dřevem a roštím, aby ohněm a kouřem vyhnali nepřítele.

Až 29. července bylo umožněno statečným vallonským za slib, že dají nějaký čas pokoj, odtáhnout a kontrolu nad Zlatou stezkou převzaly české stavy. Obránci přišli o 80 mužů, stavové o dvě stovky.

Jenže stavovská generalita válčila poněkud liknavě a nerozhodně a volarské šance stavovští sami opustili a bez boje je doslova darovali císařským, kterým to významně usnadnilo následné vojenské operace v Čechách a konec konců i závěrečné tažení na Prahu, které vyvrcholilo osudovou bitvou na Bílém hoře v listopadu 1620. Po ní ztratili volarské šance strategický význam a byl tu víceméně klid.

Pro úplnost jen dodám, že všechna ta vojska, která osazovala či opouštěla šance, se zastavila ve Volarech, které vydrancovala. Nemálo domů pokaždé lehlo popelem a vždy několik lidí přišlo o život. A bylo zcela lhostejno, o kterou válčící stranu šlo.

Nechal jsem auto na křižovatce cest, odkud je k šancím jen pár metrů. Opevnění v podobě čtyřhranné reduty mělo vnější hrany shodně o délce 41 metrů, přičemž uprostřed se nacházela vyvýšená plocha o rozměrech 21 na 21 metrů. Hlavní osa opevnění, včetně bastionů, což je část vystupující mimo samotnou hradbu a koncentrují se zde střelci a děla, měřila 80 metrů. Pro děla byly určeny severovýchodní a jihozápadní bastiony a našli se zde menší prohlubně, které zřejmě sloužily na uložení munice. Nejvýraznějším obranným prvkem býval šest metrů široký a až dva metry hluboký obvodový příkop. Dnes jeho pozůstatky tvoří dva až tři metry hluboké jámy.

Stavovský vojevůdce Petr Arnošt II. Mansfeld

Bitva u Záblatí se konala dne 10. června 1619 a byla jedna z prvních bitev české fáze třicetileté války.

Cesta k volarským šancím je nebezpečná a záludná i dnes a musíte dávat pozor kam šlapete. Ne že by tu byly pozůstatky nějakých vojenských nástrah či nevybuchlá munice, ale místo slouží mnohým návštěvníkům Šumavy za improvizované toalety. Trochu mě to sice otrávilo, ale jakmile jsem stanul na někdejší hradbě, nechal jsem se strhnout představivostí a v duchu si přehrával situaci, kdy se tři sta obránců postavilo pětitisícové armádě. Přestože od té doby uplynulo čtyři sta let, je tu mnohé k vidění a co chvíli zde někdo něco najde. Většinou tu však rabují amatérští hledači, ale i tak na tomto místě nalezené a v prachatickém muzeu uložené předměty tvoří jeden z největších a nejvýznamnějších souborů militarií nalezených v českých novověkých vojenských polních opevněních.

Ale jako vždy, i v případě volarských šancí jsem v mnoha věcech neměl jasno. Císařští si byli vědomi důležitosti téhle cesty a nechali ji tedy hned v roce 1618 zajistit sedmero šancemi, které se měly nacházet v údolí Vltavy jižně od Volar. A na podzim roku 1619 tábořilo u Volar tři sta hornoněmeckých žoldnéřů, kteří „starou mostní šanci odstranili a vybudovali poněkud výše velikou čtvercovou šanci se dvěma předsunutými valy." A tak se asi ne všechny ty šarvátky odehrály přímo zde.

Rabování

Model volarských šancí v Prachatickém muzeu.

Turnaj mladších přípravek

Tatran Volary, Větřní, Šumavan Vimperk, Tatran Prachatice, FC Písek a Junior Strakonice. To bylo solidní obsazení a dobrá konfrontace nejen s okresními soupeři, ale i s krumlovským, strakonickým a píseckým fotbalem na této úrovni. Turnaj zahájil a ve Volarech přivítal dětské týmy starosta města Vít Pavlík společně s místostarostkou Janou Bártovou a Jaroslavem Šimanem, předsedou oddílu Tatran Volary.

Hrálo se systémem každý s každým na dvou hřištích. Zápasy řídili rozhodčí Filip Muzika a Miroslav Trost a rovněž pro ně to byl první „pocovidový" test. Zápasy měly spád a na šest desítek fotbalistů ukázalo, jak to s míčem ve svém věku umí. Bylo toho dost. Finty, kličky, krásné střely a nádherné góly, ale i jak se fotbalově říká čudly či náhoďáky, to vše bylo vidět. Víc jak dvě stovky diváků hnalo své ratolesti k co nejlepšímu výsledku. Hlavně maminky to prožívaly intenzivně a samy mi řekly „víte, pane fotograf, skoro rok doma bez tréninku, bez fotbalu, a tak kuchyň i obývák dostávaly hodně na frak. Distanční trénink a domácí úkoly, to bylo velmi náročné, když vše se kopalo proti zdi, nebo s tátou či sourozencem jeden na jednoho. Tak se nedivte, že jsme rády za návrat na hřiště." Turnaj probíhal parádně a trenéři nejenže sledovali výsledky a tabulku, ale ještě mixovali sestavu, nabádali a radili, jak na to. Zkrátka fotbal se vrátil se vším všudy a volarská sobota to potvrdila.

Ceny pro vítěze i individuality předávali Vít Pavlík společně s paní místostarostkou Janou Bártovou, která vše doprovodila úsměvem a pochvalou: „Kluci, bylo to moc pěkný." Pan starosta na závěr poděkoval všem za účast, hodnotné výkony a dodal, že turnaj ve Volarech na této úrovni určitě nebyl naposled.

Děkujeme organizátorům za skvěle připravený turnaj, hráčům za super výkony, trenérům za vedení dětí k fotbalu, rodičům za to, že děti k fotbalu vedou. Poděkování patří oběma rozhodčím Filipu Muzikovi a Miroslavu Trostovi.

Pořadí:
1. FC Písek
2. Šumavan Vimperk
3. **Tatran Volary**
4. Junior Strakonice
5. Tatran Prachatice
6. SK Větřní

Nejlepší hráči:
golman **Ondra Mach** z Junioru Strakonice, střelec **Jaroslav Mach** ze Šumavanu Vimperk a nejlepší hráč **Červený** z FC Písek.

Martin Honer, trenér Tatranu Volary a hlavní organizátor turnaje, odpověděl na závěr na několik zvídavých otázek.

Jak jsi dostal do Volar tak kvalitní soupeře?

Pomohl mně s tím Ondra Málek, šéftrenér mládeže okresu, se kterým dlouhodobě spolupracujeme. No a jak to, že zde máme kvalitní soupeře, to bylo o telefonátu a nabídce účasti. Oni vesměs nic nerozvíjeli a řekli „dík za pozvání, přijedeme".

Jak hodnotíš celý turnaj?

Úroveň byla perfektní, jsme rádi, že jsme poměřili síly i s celky mimo okres, a zejména písečtí nám ukázali, že můžeme hrát s každým. Jinak všem děkuji za to, že přijeli, a jsem opravdu šťasten za to, že děti opět hrají fotbal.

Jak jsi spokojen s výkonem svých svěřenců?

No, tak tady klobouček dolů. Hráli jsme velmi dobře a pro mne je velké překvapení, že stojíme na bedně a z bronzu máme obrovskou radost.

Za organizátory děkuji vedení města a panu starostovi s paní místostarostkou za to, že přišli na úvod i na závěr a předali ceny a medaile účastníkům turnaje.

Děkujeme vedení města i zastupitelům za to, že sport podporují a nám fotbalistům hodně pomáhají.

Pro volarský zpravodaj Ladislav Beran

Memoriál Miroslava Svobody

Volarští fotbalisté uctili památku Miroslava Svobody čtvrtým ročníkem turnaje v malé kopané, který byl zároveň prvním ročníkem Memoriálu Miroslava Svobody. Slavnostní výkop provedla manželka Blanka s dcerami Miroslavou a Ivetou.

Miroslav Svoboda byl dlouholetým ředitelem Základní školy Volary, předsedou TJ Tatran Volary, místopředsedou Výkonného výboru OFS Prachatice a vedoucím Okresních fotbalových výběrů mládeže v kategoriích U 12 a U 13. Byl též členem výboru nejdříve OV ČSTV a později ČUS okresu Prachatice. Vše dělal na plno, a byť odešel na cestu, ze které není návratu, pro nás zde zanechal velký kus práce. Jeho snem byla proměna škvárové hrací plochy na travnatou. A to se mu splnilo.

Ladislav Beran

3 Vrcholy Šumavy přivedou běžce i do Volar

Nový běžecký závod 3 Vrcholy Šumavy zavítá již v sobotu 10. července do Volar. Jak název napovídá, jedná se o akci spojující 3 města, 3 kopce nad nimi a vůbec náš šumavský region. Běžci všech věkových kategorií mohou absolvovat jak 3 závody ve 3 dnech, tak je také možno si vybrat jen jeden ze závodů a toho se účastnit. Celý etapový podnik startuje v **pátek 9. července ve Vimperku**. Zázemí závodu je u Parkboudy, kde bude připraven i program pro děti a večer potom koncert. Samotný závod potom vede přes Veselku na Boubín.

Druhý den bude patřit právě **městu Volary**. Centrum vyroste přímo na náměstí, kde bude i několik atrakcí pro děti, včetně běžecké trasy dlouhé 500 metrů, kterou si mohou děti na čas vyzkoušet. Start závodu proběhne přímo z náměstí v půl dvanácté. Trasa vede po červené turistické značce na Bobík. Běh do vrchu si může vyzkoušet naprosto kdokoli, přihlášky jsou možné jak online, tak přímo na místě. Prověřte svou kondici a zkuste co nejrychleji vyběhnout nebo vyjít na Bobík! Pro návštěvníky Volar i místní potom pořadatelé připravili koncert přímo na náměstí, který začne v 16 hodin!

Poslední **třetí den** potom nabídne **výběh z Prachatic na horu Libín**. Na rozdíl od dvou předchozích etap kulturní program a vyhlášení výsledků neproběhne ve městě, ale přímo na vrcholu Libína, kde jsou k tomu ideální podmínky. Po třetím závodě budou vyhlášeny jak výsledky prachatické etapy, tak také celkový součet časů ze tří dní všech odvážlivců, kteří zvládnou celý program závodu. Na vítěze budou čekat zajímavé věcné ceny!

Nové tituly

Beletrie

Fibich Ondřej: Cesty k Šumavě

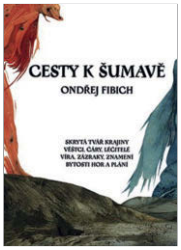

Kniha šťastně propojuje zkušenosti Karla Klostermanna s uměleckým cítěním Josefa Váchala a je základní příručkou pro poutníka Šumavou v 21. století. Rukopis vznikal 40 let na základě osobních zkušeností s fenoménem Šumavy a také díky setkávání s výjimečnými lidmi. Pojednává o spirituálních zkušenostech s divočinou, starými šumavskými mýty a zázračnými poutními místy.

Palán Aleš, ilustrace Hrubý Jan: Rady pánu Bohu, jak vylepšit svět

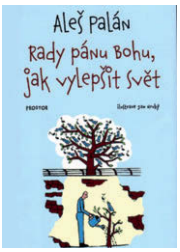

Čtyřicet zlepšováků, jak zdokonalit svět, které autor nenavrhuje politikům, ekonomům ani různým aktivistům, ale rovnou pánu Bohu, jsou vtipnou sondou do našich strachů, komplexů, slabostí, chyb, zbytečných starostí a malicherností, kterými si otravujeme životy. Stačilo by přitom tak málo, aby na světě bylo líp. Někdy stačí i jedna nečekaná událost, abychom si uvědomili, co je v životě důležité, na co vsadit a co přináší opravdovou radost. Ilustrace Jana Hrubého jednotlivá zamyšlení nejen dokreslují, ale specifickým způsobem i dotvářejí a komentují.

Lacrosse Marie: Vinařství – začátek rodinné ságy
Název části: V bouřlivých časech

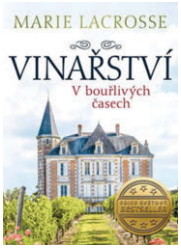

Román, odehrávající se v druhé polovině devatenáctého století v Alsasku, zachycuje život měšťanské společnosti na pozadí německo-francouzské války. První díl trilogie o rodině obchodníka s vínem.

Bailey Samantha M.: Na pokraji sil

Jeden krátký moment na nástupišti navždy změní dva osudy. Ve zlomku vteřiny se Morganin život obrátí vzhůru nohama. Neznámá žena jí vloží do náruče své dítě a pak skočí pod rozjetý vlak. Morgan ji nikdy předtím neviděla a nedokáže pochopit, co donutí člověka k tomu vzdát se vlastního dítěte a takovýmto způsobem spáchat sebevraždu. Když Morgan vyslýchá policie, dozvídá se, že žádný ze svědků nepotvrdil její výpověď. A jakmile vyšetřovatelé zjistí, že sama dlouho touží po dítěti, stává se okamžitě podezřelou.

Page Lizie: Nový domov

Na samém začátku druhé světové války byly poslány stovky dětí z Londýna na venkov, aby byly uchráněny hrůz náletů. Bezpečí bylo ale vykoupené odtržením od blízkých a všeho známého. Takový osud potkal i sedmiletou Pearl. Setkává se s Vivienne, životem zklamanou ženou, která se o žádné děcko neprosila. Kdysi měla manžela a sestru, ale to hodlá nechat minulosti. Jenže kdo, když ne malá Pearl, by ji měl donutit postavit se vlastním chybám a následkům nejen svých činů?

Naučná literatura

Doležalová Alena: Recepty na posílení imunity

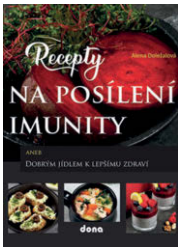

Některé potraviny obsahují látky, které mají schopnost posilovat imunitu organismu. Bohužel je to otázka v dnešní době stále dost opomíjená. Není lepší si místo neustálých zákazů a omezení uvařit dobré jídlo, pochutnat si a zároveň udělat něco pro své zdraví? Tato kuchařka vás seznámí s výběrem těch nejužitečnějších potravin zakomponovaných do chutných receptů pro každodenní vaření.

Sadilek Jacob, Lněničková Jitka: České zednářské sklo = Bohemian masonic glass

Publikace shrnuje dějiny českého zednářského skla od 18. do 20. století. Zaměřuje se na ukázky historických číšek a pohárů používaných k přípitkům při zednářských hostinách, zároveň vysvětluje bohatou zednářskou ikonografii. Souběžný anglický text.

Pro děti a mládež

Fanovi Terry a Eric: Moře potkalo oblohu

Snový příběh malého chlapce vzpomínajícího na vyprávění svého dědečka. Celostránkové obrazy doprovází krátký text. Dědeček zemřel a Jonáš se rozhodl, že postaví loď a vydá se sám na cestu, o které společně snili. Dokáže najít magické místo, kde se oceán setkává s oblohou, kde velryby a medúzy stoupají a proplétají se mezi vznášejícími se hrady, vzducholoděmi a ptáky? Pro děti od tří let.

Opatřil Jan: Štika Majdalenka a duhový míč

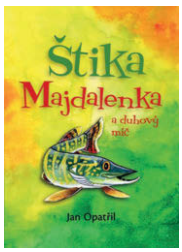

Štika Majdalenka je rošťák. Kouše do všeho, co se hýbe, a zodpovědně se připravuje na osamocený život vodního dravce. Jednoho dne však její maminku uloví rybář. Majdalenka zůstane sama a zatouží po kamarádech. Jak ale získat přátele, když máte špičaté zuby a každý se vás bojí?

Ciprová Oldřiška, ilustrace Němcová Lenka: Vlk a já

Příběh ze současnosti o netradičním přátelství chlapce a vlka. Syn hajného Jonáš najde v lese opuštěné štěně s poraněnou tlapkou. Protože mu rodiče psa zakázali, tajně štěňátko ukryje u sebe v pokoji. Bohužel se na to ale brzy přijde, a když táta pejska poprvé spatří, okamžitě mu dojde, že to není pes, ale malý vlček. A z malého vlka může vyrůst nebezpečný predátor. Jonáš však svého vlka miluje a nechce se ho vzdát. Jak to všechno dopadne? Kniha je určena dětem od 9 let.

Benway Robin: Daleko od stromu

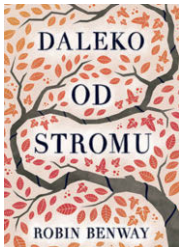

Když dá šestnáctiletá Grace své dítě k adopci, rozhodne se, že je načase, aby se toho dozvěděla víc o své vlastní biologické matce. Matka se možná ukáže jako nepolapitelná, ale Grace po cestě objeví dva nevlastní sourozence, o nichž nevěděla, že existují…
Román oceněný prestižní National Book Award za rok 2017.

s pyvdlou v zádech

P. Fiala - J. Dvořák

Divadelní společnost Josefa Dvořáka

KIC VOLARY

SÁL KINA VOLARY - 29. 7. 2021 - 19:00

PŘEDPRODEJ INFOCENTRUM VOLARY

VSTUPNÉ 290 KČ

www.josefdvorak.cz

© ALFILE design

Šumavské léto
s párou na Volarsku

ČD NOSTALGIE

Parní lokomotiva Kafemlejnek

Užijte si jízdy historickými vozy v národním parku Šumava a krásnou krajinou v okolí Volar. Potáhne je parní lokomotiva **Kafemlejnek**.

Co nás čeká

- ve Volarech možnost návštěvy volarského muzea
- v Novém Údolí možnost návštěvy nejkratší přeshraniční železnice

červenec 2021

TERMÍNY

4., 5., 11., 12., 18. a 19. 7. 2021

JÍZDNÍ ŘÁD

TAM	STANICE	ZPĚT
9:35	Volary	10:37
9:56	Lenora	10:16

TAM	STANICE		ZPĚT
11:10	Volary		15:20
11:32	Černý Kříž		15:05
	Nová Pec	13:32	14:30
11:44	Stožec	12:58	
11:54	Nové Údolí	12:46	

JÍZDNÉ

Zpáteční jízdenka

- Volary – Stožec a zpět

Jednosměrné jízdenky

- Volary – Nové Údolí
- Nové Údolí – Nová Pec
- Nová Pec – Volary

- základní **200 Kč**
- děti 6–15 let **150 Kč**
- děti do 6 let **zdarma** (bez nároku na místo k sezení)

Přeprava kočárků a kol není zajištěna.
V případě volné kapacity vlaku bude možný nástup do soupravy vlaku v žst. Stožec pro jízdu do Nového Údolí a zpět do Stožce.

- Stožec – Nové Údolí – Stožec **100 Kč**

Předprodej jízdenek od 24. 6. 2021 ve všech pokladnách ČD a na www.cd.cz.
Případný doprodej volných kapacit bude zajištěn u vlaku.

DALŠÍ INFORMACE

www.cdnostalgie.cz

PARTNEŘI AKCE

KIC VOLARY · Strožec · Wappen Haidmühl · Nová Pec · Boletice · Volary · GW TRAIN ČLEN SKUPINY GB JIHOTRANS · ČD